

هو شوع نبی می شود ۷۵۳ ق.م.	یوتام پادشاه یهودا می شود ۷۵۰ ق.م.	تغلات فلاسر سوم به اسرائیل حمله می کند ۷۴۳ ق.م.	اشعیا نبی می شود ۷۴۰ ق.م.	آحاز پادشاه یهودا می شود ۷۳۵ ق.م.
----------------------------------	---	---	---------------------------------	--

آمار حیاتی: هدف:

هشدار به قوم خدا در این مورد که داوری نزدیک است، و اعلام بخشایش برای تمام کسانی که توبه کنند.

نویسنده:

میکاه، اهل مویشیت واقع در نزدیکی جت، تقریباً واقع در سی کیلومتری جنوب غربی اورشلیم

مخاطبین:

مردم اسرائیل (حکومت شمالی) و یهودا (حکومت جنوبی)

تاریخ نگارش:

احتمالاً در دوران سلطنت یوتام، آحاز و حزقیا (از ۷۴۲ تا ۶۸۷ ق.م)

زمینه تاریخی:

وضعیت سیاسی حاکم بر این دوران در دوم پادشاهان ۱۵ تا ۲۰ و نیز دوم تواریخ ۲۶ تا ۳۰ توصیف شده است. میکاه با اشعیا و هو شوع هم عصر بود.

آیه کلیدی:

«خداوند به ما فرموده است که از ما چه می خواهد. آنچه او از ما می خواهد این است که رحم و انصاف داشته باشیم و با کمال فروتنی احکامش را به جا آوریم» (۸:۱۶).

شخصیت های مهم:

مردم سامره و اورشلیم

مکان های مهم:

سامره، اورشلیم، بیت لحم

جنبه خاص:

کتاب میکاه نمونه زیبایی است از شعر کلاسیک عبری. کتاب متشکل از سه بخش است که هر

دخترک فریاد می کشد: «از تو متنفرم!» و با عجله اتاق را ترک می کند. این کلمات به سان بمبی احساسی از دهان کودکی خردسال به بیرون می جهد و منفجر می شود. شاید او این جمله را از پدر و مادرش یاد گرفته، یا شاید هم از چاه درونی «طبیعت گناه آلود» او بیرون جهیده است. منشاء هر چه که باشد، عشق و نفرت به صورت تکیه کلام جامعه در آمده است، کلماتی تکراری و کلیشه ای شده که بی مهابا در مورد اشیا، شرایط یا حتی مردم به کار می رود.

کاربرد سرسری کلماتی چون «عشق» و «نفرت» سبب گردیده آنها تقریباً بالکل از معنا تهی شوند. جملاتی که توصیف کننده خدایی پرمحبت است که از گناه نفرت دارد، دیگر قابل درک نیست. به همین جهت خدا را موجودی ملایم و مهربان تصور می کنیم که به اصطلاح «گرداننده کل جهان» است؛ تصویری نیز که در مورد حس نفرت او داریم، آمیخته به سوء تفاهات و خیال پردازی های شخصی خودمان است.

اما سخن انبیا در تضاد آشکار با چنین سوء تفاهاتی قرار دارد. نفرت خدا بسیار واقعی است - نفرتی است سوزاننده، فروبرنده، و ویرانگر. او از گناه نفرت دارد و در مقام داوری عادل آماده است عدالت را در حق تمام کسانی که از احکام او سرپیچی می کنند، اجرا کند. عشق و محبت خدا نیز حقیقی است - آنقدر حقیقی که پسرش یعنی مسیح موعود را فرستاد تا انسان ها را نجات دهد و به خاطر گناه آنان مجازات شود. عشق و نفرت دو واقعیت انفکاک ناپذیرند - هر دو پایان ناپذیر، مقاومت ناپذیر، و درک ناپذیرند.

میکاه در هفت فصل کوتاه، چنین تصویر واقعی را در مورد خدا ترسیم می کند: خداوند قادر مطلق که از گناه نفرت دارد اما گناهکاران را دوست می دارد. قسمت اعظم این کتاب به توصیف داوری خدا بر اسرائیل (حکومت شمالی)، یهودا (حکومت جنوبی)، و کل جهان می پردازد. این داوری «به سبب گناهان مردم اسرائیل و یهودا اتفاق می افتد. «بت پرستی و ظلم، سامره و اورشلیم را که پایتخت های اسرائیل و یهودا هستند، پر ساخته است!» (۵:۱). میکاه آنگاه گناهان زشتشان را یکی پس از دیگری بر می شمارد: کلاه برداری (۲:۲)، دزدی (۸:۲)، طمع (۹:۲)، فسق و فجور (۱۱:۲)، ظلم (۳:۳)، ریا (۴:۳)، ارتداد (۵:۳)، بی عدالتی (۹:۳)، اخذی و دروغ گویی (۱۲:۶)، قتل (۲:۷)، و نظایر اینها. داوری خدا به زودی فرا خواهد رسید.

اما میکاه در اوج این پیشگویی تکان دهنده در مورد داوری و نابودی، پیام امید و تسلی دارد، زیرا به شرح محبت خدا نیز می پردازد. در واقع داوری تنها پس از فرصت های بیشمار برای توبه و بازگشت به سوی خدای حقیقی و عبادت حقیقی و اطاعت واقعی، نازل می شود. خدا از قوم خود می خواهد «رحم و انصاف داشته باشید، و با کمال فروتنی احکامش را به جا آورند» (۸:۱۶). اما خدا حتی در اوج داوری، وعده می دهد که اقلیت کوچکی را که کماکان از او پیروی می کنند، نجات بخشد. او می فرماید: «مسیح موعود راه را برای ایشان باز می کند تا از میان دروازه های شهرهایی که در آنها اسیر هستند عبور کرده، به سرزمین خود باز گردند. خداوند و پادشاه ایشان، آنان را رهبری خواهد کرد» (۱۳:۲). و البته منظور از مسیح موعود، عیسی ناصری است،

خدمت میکاه
به پایان
می‌رسد
۶۸۷ ق.م.

سنخاریب
اورشلیم را
محاصره می‌کند
۷۰۱ ق.م.

خدمت هوشع
به پایان می‌رسد؛
حزقییا پادشاه
یهودا می‌شود
۷۱۵ ق.م.

اسرائیل
(حکومت شمالی)
سقوط می‌کند
۷۲۲ ق.م.

و در ۲:۵ می‌خوانیم که او به‌عنوان یک طفل در بیت‌لحم، روستایی گمنام در یهودیه، متولد خواهد شد.
به‌هنگام مطالعه کتاب میکاه، گوشه‌ای از خشم و غضب خدا را در عمل نظاره‌گر باشید و ببینید که چطور گناه را داوری و مجازات می‌کند. و در عین حال، محبت خدا را نیز در عمل ببینید و بنگرید که چگونه به تمام کسانی که توبه کنند و ایمان آورند، حیات جاودان می‌بخشد. آنگاه تصمیم بگیرید شما نیز به جمع آن معدود باقیمانده‌ای پیوندید که قوم خدایند و مطابق اراده او زندگی می‌کنند.

یک با «بشنوید» یا «گوش فرا دهید» آغاز می‌شود (۲:۱؛ ۱:۳؛ ۱:۶)، و با اعلام یک وعده پایان می‌یابد.

تقسیم‌بندی کلی:

میکاه بر ضرورت عدالت و صلح و سلامتی تأکید می‌ورزد. او مانند یک وکیل، از جانب خدا علیه اسرائیل و یهودا، و رهبران و مردمشان، اقامه دعوی می‌کند. در سراسر کتاب شاهد پیشگویی‌هایی هستیم درباره عیسی، مسیح موعود که مردم را گرد هم آورده، به‌صورت یک قوم واحد متحد می‌سازد. او پادشاه و حاکمشان خواهد بود و با آنان با رحم و انصاف رفتار خواهد کرد. میکاه به‌صراحت اعلام می‌دارد که خدا از ظلم و جور، بت‌پرستی، بی‌عدالتی و تشریفات پوچ و بی‌محتوای مذهبی نفرت دارد. او امروزه نیز از این چیزها نفرت دارد، اما آماده است گناه تمام کسانی را که توبه کنند، ببخشد.

- ۱- داوری پایتخت‌ها (۱:۱-۱۳:۲)
- ۲- داوری رهبران (۱:۳-۱۵:۵)
- ۳- داوری مردم (۱:۶-۲۰:۷)

موضوع‌های مهم

موضوع

به ابتدال کشاندن ایمان

توضیحات

خدا انبیای دروغین، رهبران ناراست، و کاهنان خودخواه اسرائیل و یهودا را داوری خواهد کرد. این افراد گرچه در مقابل مردم مراسم و تشریفات مذهبی را اجرا می‌کردند، در نهران صرفاً به فکر مال‌اندوزی و کسب شهرت و مقام بودند. انگیزه‌های خودخواهانه آنگاه که با تظاهر به مذهب در آمیزد، باعث می‌شود ایمان به ابتدال کشیده شود.

اهمیت موضوع

هرگز سعی نکنید امیال خودخواهانه خودتان را با ایمان واقعی به خدا در آمیزید. خدا یک روز به شما نشان خواهد داد که جایگزین کردن هر چیزی به‌جای پیروی از خدا، چه ابلهانه است. پیروی از آنچه خود به‌عنوان مذهب ابداع کرده‌اید، باعث می‌شود ایمانتان به ابتدال کشیده شود.

ظلم

میکاه پیشگویی کرد که تمام اقوامی که به دیگران ظلم و ستم روا می‌دارند، نابود خواهند شد. در زمان میکاه، مردم طبقات بالا به فقرا ظلم می‌کردند و آنها را مورد بهره‌کشی قرار می‌دادند. اما کسی نبود که در این مورد به آنان هشدار دهد و جلو ایشان بایستد. اما خدا به هیچ وجه چنین بی‌عدالتی‌هایی را تحمل نخواهد کرد.

وقتی نسبت به نیازمندان و مظلومان بی‌اعتنایییم، یا بی‌تفاوت از کنار کسانی که به اینگونه افراد ظلم می‌کنند رد می‌شویم، نمی‌توانیم به خود جرأت داده، از خدا کمک بخواهیم.

مسیح، پادشاه سلامتی

خدا وعده داد که پادشاهی جدید خواهد فرستاد. این پادشاه جدید، برای مردم صلح و سلامتی به ارمغان خواهد آورد و به آنان نیرو خواهد بخشید. خدا صدها سال پیش از تولد مسیح، وعده داد که پادشاه ابدی در بیت‌لحم متولد خواهد شد. نقشه عظیم خدا این بود که قوم خود را از طریق مسیح احیا کند.

مسیح که پادشاه ما است، ما را همانطور که خدا وعده داده است رهبری خواهد کرد. اما تا پیش از فرا رسیدن زمان داوری نهایی، این رهبری او تنها در کسانی مشهود است که اقتدار او را می‌پذیرند و بدان گردن می‌نهند. ما نیز می‌توانیم با دست کشیدن از گناهان خود و پذیرفتن او به‌عنوان پادشاه زندگی‌مان، از صلح و سلامتی خدا برخوردار شویم.

خشنود ساختن خدا

میکاه اعلام داشت که آنچه بیش از همه خدا را خشنود می‌کند تقدیم قربانی در معبد نیست، بلکه ایمانی است که ثمره آن انصاف، محبت به دیگران، و اطاعت از او می‌باشد.

ثمره ایمان واقعی به خدا، مهربانی، رحم و شفقت، عدالت و فروتنی است. ما می‌توانیم در محل کار، در خانواده، در کلیسا و در بین همسایگانمان خواهان چنین ثمراتی باشیم و از این طریق خدا را خشنود سازیم.

۱- داوری پایتخت‌ها

در دوران سلطنت یوتام و آحاز و حزقیا، پادشاهان یهودا، خداوند این پیام را در بارهٔ اورشلیم و سامره، بصورت رؤیا به میکاه مورستی داد. ^۱ ای تمام قوم‌ها بشنوید! ای همهٔ ساکنان زمین گوش دهید! خداوند از خانه مقدس خود بصد شما شهادت می‌دهد.

^۲ اینک خداوند تخت فرمانروایی خود را در آسمان ترک نموده و از فراز کوهها به زمین می‌آید. ^۳ کوهها در زیر پاهایش مثل موم آب می‌شوند و مانند سیل از بلندیها به دره سرازیر می‌گردند.

^۴ تمام اینها بسبب گناهان مردم اسرائیل و یهودا اتفاق می‌افتد. بت پرستی و ظلم سامره و اورشلیم را که پایتختهای اسرائیل و یهودا هستند، پر ساخته است.

^۵ خداوند می‌فرماید: «شهر سامره را بصورت توده‌ای از خاک درمی‌آورم؛ آن را چنان شیار می‌کنم که بتوان برای کشت انگور از آن استفاده کرد. حصار و قلعه‌های آن را خراب نموده، سنگهایش را به دره می‌ریزم تا بنیادش نمایان شود. ^۶ تمام بت‌هایش خرد خواهند شد و بتکده‌های آراستهٔ آن که از هدایای بت پرستان ساخته شده به آتش کشیده خواهند شد.»

^۷ من گریه می‌کنم و ماتم می‌گیرم، مثل شغال زوزه می‌کشم و مانند جغد شیون می‌کنم. از غصه و سرافکنندگی با پای برهنه و تن عریان راه می‌روم، ^۸ چون زخم قوم من عمیقتر از آنست که شفا یابد. خداوند نزدیک دروازه‌های اورشلیم آماده ایستاده است تا قوم مرا مجازات کند.

۱:۱
ار ۱۸:۲۶
۲:۱
تث ۱:۳۲
مز ۷:۵۰
ار ۱۹:۶
۳:۱
اش ۲۱:۲۶؛ ۳-۱:۶۴
۴:۱
مز ۵:۹۷
عا ۵:۹
۵:۱
توا ۳:۳۴ و ۴

۶:۱
ار ۲۵:۵۱
مراثی ۱:۴
حز ۱۴:۱۳
۷:۱
لاو ۳۰:۲۶
تث ۲۱:۹؛ ۱۸:۲۳
یول ۳:۳
۸:۱
ایو ۲۹:۳۰
اش ۲۱:۱۳ و ۲۲
۹:۱
اش ۲۶:۳؛ ۶:۵۰
ار ۱۸:۱۵؛ ۱۱-۱۱:۳۰
میکا ۱۱:۱

۵:۱ میکاه در پیغام خود به دو گناه اشاره می‌کند: یکی به ابتذال کشاندن عبادت خدا (۷:۱؛ ۳:۳-۵:۷؛ ۱۱:۷-۵:۱۳ و ۱۳)، و دیگری ظلم و بی‌عدالتی در حق دیگران (۲:۲ و ۱:۲ و ۹؛ ۲:۳ و ۹:۳-۱۱؛ ۶-۲:۷). این گناهان که در پایتخت‌های این دو مملکت بیداد می‌کرد، به تمام جنبه‌های زندگی یهودیان سرایت کرده بود.

۹:۱ گناهان سامره مانند زخمی التیام‌ناپذیر بود، و داوری خدا پیشاپیش بر آن نازل شده بود. گناه این شهر مانند زخمی سطحی بر پوست نبود که به‌زودی التیام یابد، بلکه جراحی عمیق بود در عضوی حیاتی از بدن. گناه بر پیکر این شهر، زخمی مهلک ایجاد کرده بود (و در واقع سامره در همان اوائل دوران خدمت میکاه نابود شد). متأسفانه، گناه سامره بر اورشلیم نیز تأثیر گذاشته بود، و داوری به‌زودی به دروازه‌های این شهر می‌رسید. مراد احتمالاً محاصره سنحاریب در سال ۷۰۱ ق.م است (ر.ش. ۲ پادشاهان ۱۸ و ۱۹).

۱:۱ میکاه و اشعیا در یک دوره، یعنی تقریباً بین سالهای ۷۵۰ تا ۶۸۰ ق.م زندگی می‌کردند و بی‌تردید یکدیگر را می‌شناختند. روی سخن میکاه عمدتاً با یهودا یعنی حکومت جنوبی بود، هرچند برای حکومت شمالی اسرائیل نیز رهنمودهایی داشت. یهودا در این دوران از رونق و شکوفایی چشمگیری برخوردار بود. از بین سه پادشاهی که در اینجا از آنها نام برده می‌شود، یوتام (۷۵۰-۷۳۵) و حزقیا (۷۱۵-۶۸۶) سعی می‌کردند از خدا پیروی کنند (۲ پادشاهان ۱۵-۳۲؛ ۳۸-۱۸؛ ۲۰)، اما آحاز یکی از شریرترین پادشاهان یهودا بود (ر.ش. ۲ پادشاهان ۱۶).

۳-۲:۱ اورشلیم پایتخت یهودا (حکومت جنوبی)، و سامره پایتخت اسرائیل (حکومت شمالی) بود. سامره دقیقاً در دوران حیات میکاه و درست همانطور که او پیشگویی کرده بود، در سال ۷۲۲ ق.م نابود شد (۲ پادشاهان ۱:۱۷-۱۸).

۱۰ این را به شهر جت نگویند و مگذارید اهالی آنجا گریه شما را بشنوند! ای ساکنان بیت‌عفره از شدت درد و شرمندگی در خاک بغلطید! ۱۱ مردم شافیر عریان و سرافکننده به اسارت برده می‌شوند. اهالی صعنان جرأت نمی‌کنند از خانه‌هایشان بیرون بیایند. وقتی صدای ماتم مردم بیت‌ایصل را بشنوید، بدانید که در آنجا پناهگاهی نیست. ۱۲ ساکنان ماروت بی‌جهت در انتظار روزهای بهتری هستند، چون خداوند بصد اورشلیم برخاسته و تلخی و مرارت در انتظار ایشان است. ۱۳ ای مردم لاکیش بشتابید! بر سریعترین عرابه‌های خود سوار شده، فرار کنید، چون شما اولین شهر یهودا بودید که گناه بت‌پرستی اسرائیل را دنبال کردید و برای سایر شهرها سرمشق شدید. ۱۴ ای مردم یهودا، با شهر مورشت جت خداحافظی کنید، زیرا امیدی برای نجات آن نیست. شهر اکذیب پادشاهان اسرائیل را فریفته است. ۱۵ ای مردم مریشه، دشمنانتان بر شما مسلط خواهند شد و بزرگان اسرائیل به غار عدولام پناه خواهند برد.

۱۱:۱
میکا ۸:۱

۱۲:۱
اش ۹:۵۹-۱۱
ار ۱۵۸:۱۵؛ ۱۹:۱۴

۱۳:۱
یوش ۳۰:۱۰؛ ۳۵:۱۵
عا ۱۴:۲

۱۴:۱
یوش ۴۴:۱۵

۱۵:۱
یوش ۳۵:۱۵
توا ۱۱:۷

آحاز پادشاه، بت‌های اقوام بت‌پرست را در خانه خدا بر پا داشت و عاقبت نیز در این خانه را بست. در این دوران، چهار ملت مختلف به ایذاء و آزار یهودا پرداختند. قوم یهودا در دوران سلطنت حزقیا جانی دوباره یافت و به‌تدریج در مسیر شکوفایی اقتصادی گام بر داشت. احتمالاً حزقیا بسیاری از توصیه‌های میکاه را آویزه گوش قرار داد.

میکاه هم سقوط حکومت شمالی اسرائیل را پیشگویی کرد و هم سقوط حکومت جنوبی یعنی یهودا را. خدا می‌خواست از این طریق قوم خود را تأدیب کند و عملاً نشان دهد چقدر به آنها توجه دارد. حکومت حکیمانه و خداپرستانه حزقیا سبب شد مجازات یهودا قدری به تأخیر افتد.

دور از خدا زیستن به معنای پیروی از گناه است. و گناه نیز داوری و مرگ در پی دارد. تنها خدا است که می‌تواند راه رسیدن به آرامش و صلح و سلامتی ابدی را به ما نشان دهد. تأدیب او اغلب باعث می‌شود در مسیر درست گام برداریم.

هوشع (۷۵۳-۷۱۵ ق.م.)
اشعیا (۷۴۰-۶۸۱ ق.م.)

جو حاکم

میکاه
میکاه از سال
۷۴۲ تا ۶۸۷
ق.م. به‌عنوان
نبی یهودا انجام
وظیفه کرد.

اهمیت پیغام

انبیای معاصر

اغلب وقتی گناه می‌کنیم، در موقعیتی شبیه مردم لاکیش قرار می‌گیریم. صرف‌نظر از اینکه خود را یک رهبر بدانید یا خیر، اطرافیانتان بیش از آنچه فکر می‌کنید اعمال و رفتارشان را می‌بینند و ممکن است بخوانند از شما الگو بگیرند- خواه خود متوجه باشید، خواه نباشید. ۱۴:۱ مورشت شهر زادگاه میکاه بود (۱:۱).

۱۵:۱ این آیه را می‌توان به این صورت نیز ترجمه کرد: «جلال اسرائیل وارد عدولام خواهد شد». مناطق اطراف عدولام پر از غار بود. میکاه در اینجا هشدار می‌دهد که رهبران مغرور یهودا به‌هنگام نزدیک شدن دشمن، ناگزیر به غارها خواهند گریخت و در آنجا پنهان خواهند شد.

۱۰-۱۶ در اصل عبری این آیات، بازی با کلمات دیده می‌شود. میکاه با استفاده از صنعت جناس، هر یک از این شهرها را به‌شدت محکوم می‌کند. «شافیر» شبیه واژه عبری به معنای «زیبایی» است؛ «صعنان» شبیه فعل عبری «بیرون آمدن» است؛ و «بیت‌ایصل» شبیه واژه «زیربنا» یا شالوده در زبان عبری است. آیه ۱۱:۱ را با صدای بلند بخوانید و به‌جای اسم هر شهر، معنای آن را بگذارید. خواهید دید که بازی میکاه با کلمات چه تأثیر عمیقی دارد.

۱۳:۱ اهالی لاکیش بر خیلی‌ها تأثیر منفی گذاشتند و ترغیبشان کردند از نمونه بد آنان الگو بگیرند. ما نیز

۱۶ برای بچه‌های خود گریه کنید، چون آنها را از آغوشتان خواهند ربود و دیگر هرگز آنها را نخواهید دید. از غصه سرهای خود را بتراشید، زیرا فرزندان عزیزتان را به سرزمینهای دور دست به اسارت خواهند برد.

خدا بی عدالتی را ریشه کن می‌سازد

۲ وای بر شما که شب، بر بستر خود نقشه‌های شوم می‌کشید و صبح زود بر می‌خیزید تا آنها را عملی سازید. هر کار بدی که از دستتان برآید انجام می‌دهید. به زمینها و خانه‌های مردم طمع می‌کنید و آنها را از چنگشان درمی‌آورید. اموال و خانه کسی از دست شما در امان نیست.

۳ پس خداوند می‌فرماید: «من قصد دارم بر سر شما بلا نازل کنم و شما قادر نخواهید بود از آن فرار کنید. روزگارتان سیاه خواهد شد و دیگر با تکبر راه نخواهید رفت، بلکه نوحه‌سرایي خواهید کرد و خواهید گفت: «خانه خراب و نابود شدیم. خداوند سرزمین ما را از ما گرفته و ما را آواره نموده و اموالمان را به دیگران داده است.» آنگاه مردم شما را مسخره کرده به شما خواهند خندید. هنگامی که سرزمین قوم من به آنان بازگردانده شود، شما سهمی از آن نخواهید داشت.»

عولی آنان می‌گویند: «این چیزها بر زبان نیاور، در اینمورد صحبت نکن! ما هرگز اینچنین رسوا نخواهیم شد.»

۱۶:۱
تث ۴۱:۳۲-۲۸
یاد ۶:۱۷
اش ۱۲:۲۲
ار ۲۹:۷

۱:۲
اش ۷:۳۲
هو ۷:۶
روم ۳:۰۱
۲:۲
امت ۲۷:۳
۳:۲
تث ۳۵-۳۲-۲۸
اش ۱۰:۲ و ۱۲:۲۸ و ۱۴-۱۸
ار ۸:۱۱
۴:۲
اش ۴:۱۴
ار ۱۰:۸ و ۱۲:۳
حب ۶:۲
۵:۲
تث ۸:۳۲
یوش ۱۰:۴، ۱۸
۶:۲
اش ۱۰:۳۰
ار ۹:۲۶ و ۱۰
عا ۱۲:۲

۲۱۹:۲ میکاه بر ضد کسانی سخن می‌گوید که شب‌هنگام برای بدی توطئه می‌چینند و بامدادان بر می‌خیزند تا افکار پلیدشان را عملی سازند. افکار انسان بیانگر شخصیت او است. شما به‌هنگام خواب به چه می‌اندیشید؟ آیا به فکر طمع هستید و در پی آنید که برای رسیدن به اهداف خود، حق دیگران را پایمال کنید؟ به یاد داشته باشید که افکار پلید همواره به اعمال پلید می‌انجامد، درست همانطور که شب به صبح می‌انجامد.

۲۱۹:۲ اگر پیامهای این کتاب تند و سختگیرانه به‌نظر می‌رسد، باید به خاطر داشته باشیم که قصد خدا به هیچ وجه انتقام‌کشی از اسرائیل نبود، بلکه تنها می‌خواست آنها را دوباره به راه راست باز گرداند. واقعیت تلخ این بود که مردم آنچه را راست و درست بود رد کرده بودند، و بنابراین می‌بایست سخت تأدیب می‌شدند. تنبیه و تأدیب ممکن است در نظر کودکان سختگیرانه به‌نظر آید، اما باعث می‌شود در مسیر درست گام بردارند. اگر تنها خواهان پیامهایی تسلی‌بخش باشیم، ممکن است از آنچه خدا برایمان در نظر دارد غافل بمانیم. بنابراین به هر چه خدا به شما می‌گوید به‌دقت گوش فرا دهید، حتی اگر پذیرش آن برایتان دشوار باشد.

۱۶:۱ میکاه در اینجا غم و اندوه هولناک والدینی را به تصویر می‌کشد که به چشم خود می‌دیدند فرزندانشان به سرزمینی دور به اسارت برده می‌شوند. این امر اغلب هم در اسرائیل و هم در یهودا اتفاق می‌افتاد، به‌ویژه آنگاه که ملتی به کلی مغلوب می‌شد (که در مورد اسرائیل به سال ۷۲۲ ق.م رخ داد و در مورد یهودا، در سال ۵۸۶ ق.م).

۲۱۹:۲ میکاه در اینجا به کسانی که از قدرت و موقعیت خود به‌منظور بهره‌کشی از دیگران استفاده می‌کنند، هشدار می‌دهد. کمتر از یکصد سال پیش از آن، اخاب پادشاه اسرائیل خشمگین شده بود، زیرا نتوانسته بود تا کستان نابوت را به چنگ آورد. بنابراین زنت ایزابل کاری کرد که نابوت کشته شود تا اخاب بتواند تا کستان او را غصب کند (پادشاهان ۱:۲۱-۱۵). چنین اعمال غیراخلاقی حال به سرتاسر یهودا نیز سرایت کرده بود و به‌سان یک بیماری مسری، قوم را از درون تباه می‌ساخت.

امروزه بسیاری قربانی اقدامات غیراخلاقی زورمندان می‌شوند می‌کوشند دارایی اندک ضعیفان را غضب کنند. برخی از این تلاشها ممکن است از لحاظ قانونی مجاز باشد، اما از لحاظ اخلاقی در نظر خدا به هیچ وجه قابل قبول نیست. قانونی بودن چیزی لزوماً به معنای درست بودن آن نیست.

۷:۲
ار ۱۶:۱۵
روم ۱۳:۷
۸:۲
اش ۲۱:۹
ار ۸:۱۲
میکا ۳ و ۲:۳
۹:۲
متی ۱۴:۲۳
مر ۴۰:۱۲
۱۰:۲
لاو ۲۸-۲۴:۱۸
مز ۳۸:۱۰-۶
۱۱:۲
میکا ۱۱، ۵:۳
۱۲:۲
اش ۱۱:۱۱

۱:۳
تث ۱۸:۱۶
مز ۴:۱۴

۱ خداوند می فرماید: «ای خاندان یعقوب، آیا فکر می کنید صبر من تمام شده است که اینچنین با خشونت با شما صحبت می کنم؟ مگر نمی دانید که من با کسانی که راست کردار باشند با مهربانی سخن می رانم؟^۱ اولی شما بزد من برخاسته اید و بر برادرانتان ظلم می کنید و پیراهن کسی را که به شما اطمینان دارد می ربایید. ^۲ بیوه زنان را از خانه هایشان بیرون می رانید و فرزندان شان را از هر گونه حق خدادادی محروم می کنید. ^۳ بر خیزید و بروید! اینجا دیگر در امنیت و آسایش نخواهید بود، زیرا بخاطر گناهان شما این مکان محکوم به فنا شده است. ^۴ «گر آدم ولگرد و دروغگویی بیاید و از لذت شراب و باده نوشی برایتان حرف بزند، فوری او را به پیغمبری قبول می کنید.

^۵ «ای اسرائیل، زمانی می رسد که من بازماندگان قوم تو را مانند گوسفندان به آغل باز می گردانم و سرزمین تو، بار دیگر مانند مرتعی مملو از گوسفند، پر از جمعیت خواهد شد. ^۶ من راه را برای ایشان باز می کنم تا از میان دروازه های شهرهایی که در آنها اسیر هستند عبور کرده، به سرزمین خود بازگردند. من که خداوند و پادشاه ایشان هستم ایشان را رهبری خواهم کرد.»

۲- داوری رهبران

۳ ای رهبران بنی اسرائیل، گوش کنید! شما کسانی هستید که باید مفهوم عدالت را بدانید،^۱ اولی در عوض از خوبی متنفرید و بدی را دوست

۱۱:۲ مردم انبیای دروغگو را بسیار دوست می داشتند، زیرا فقط مطالبی را می گفتند که باب میل ایشان بود. میکاه به شدت بر انبیايي که مردم را تشویق می کردند با خیال راحت به زندگی گناه آلود خود ادامه دهند، می تازد. واعظینی که زیاد به اعضای خود سخت نمی گیرند و حتی به آنها می گویند کمی حرص و طمع یا شهوت برایشان چندان ضرری ندارد، بسیار پر طرفدارند. واعظینی که ما را از جهنم نمی ترسانند، ایشان نیز محبوبیت فراوان دارند. اما کسی که معلم حقیقی کلام خدا است، همیشه حقیقت را می گوید- خواه به مذاق شنوندگان خوش بیاید، خواه نیاید.

۱۳ و ۱۲:۲ پیشگویی میکاه به دو رخداد مهم اشاره دارد: یکی بازگشت یهودا از اسارت بابل، و دیگری گرد هم آمدن تمام ایمانداران به هنگام بازگشت مسیح موعود. خدا به انبیای خود درباره وقایع مختلف مربوط به آینده رؤیاهایی می داد، اما لزوماً توان تشخیص آن را نیز نمی داد که بدانند این وقایع دقیقاً چه زمانی رخ خواهد داد. به عنوان مثال، انبیا از فاصله زمانی طولانی بین اسارت بابل و آمدن مسیح موعود باخبر نبودند، اما می توانستند به وضوح ببینند که مسیح موعود خواهد آمد. هدف از

این پیشگویی ها این نبود که پیشاپیش نحوه اتفاق افتادن این امور را شرح دهند، بلکه هدف پیشگویی اعلام این واقعیت بود که چنین اموری قطعاً رخ خواهد داد. این پیشگویی ها، به مردم امید می داد و کمکشان می کرد تا از گناه دوری کنند.

۳:۱۱ میکاه گناهان رهبران، کاهنان و انبیای دروغین را به شدت محکوم می کند. این افراد وظیفه داشتند فرق بین درست و نادرست را به مردم تعلیم دهند. ریش سفیدان قوم نیز که می بایست در بین مردم زندگی می کردند، به اورشلیم نقل مکان کرده بودند و در مقام طبقه حاکم، همچون تافته ای جدا بافته زندگی می کردند. رهبران که می بایست شریعت را به خوبی می دانستند و آن را به مردم تعلیم می دادند، احکام و فرامین خدا را کنار گذاشته بودند و خود از همه گنهکارتر بودند. آنان دقیقاً از همان کسانی که وظیفه خدمت به آنها را بر عهده داشتند، بهره کشی می کردند. گناه توسط هر کس که انجام شود زشت و ناپسند است، اما گناه رهبرانی که دیگران را به گمراهی می کشانند، از همه زشت تر است.

۳:۱۰ مرز بین خوبی و بدی و درست و نادرست اغلب مبهم می نماید، اما وظیفه رهبران روحانی این است که به

می‌دارید. شما پوست قوم مرا می‌کنید و گوشتی بر بدنشان باقی نمی‌گذارید. ^۳آنها را می‌بلعید، پوست از تنشان جدا می‌کنید و استخوانهایشان را مانند گوشتی که تکه‌تکه کرده در دیگ می‌ریزند، خرد می‌کنید، ^۴پس زمانی که از خداوند کمک بطلبید او به دعای شما گوش نخواهد داد. او روی خود را از شما برخواهد گرداند، زیرا مرتکب کارهای زشت شده‌اید.

^۵خداوند می‌فرماید: «ای انبیای دروغگو که قوم مرا گمراه کرده، برای کسی که به شما مزد می‌دهد با صدای بلند سلامتی می‌طلبید و کسی را که مزد نمی‌دهد تهدید می‌نمایید؛ ^۶تاریکی شب شما را فرو خواهد گرفت تا دیگر رؤیا نبینید و پیشگویی نکنید. آفتاب بر شما غروب خواهد کرد و روزتان تاریک خواهد شد. ^۷صورت‌های خود را از خجالت خواهید پوشاند، زیرا دیگر از جانب خدا جوابی برای شما نخواهد آمد.»

^۸و اما من از قدرت روح خداوند پر شده‌ام تا بدون ترس، گناهان قوم اسرائیل

۳:۳
مز ۴:۱۴؛ ۲:۲۷
۴:۳
ار ۵:۳۳
۵:۳
اش ۱۵:۹
ار ۱۴:۶
۶:۳
مز ۹:۷۴
اش ۲۰:۸-۲۲؛ ۱۰:۲۹؛
۱۰:۵۹
عا ۱۰:۹
۷:۳
اسم ۱۵:۶؛ ۲۸
زکر ۴:۱۳
۸:۳
اش ۱:۵۸؛ ۲۱:۶
جز ۲:۱۶
متی ۱۲-۷:۳

اتهامات میکاه در مورد بی‌عدالتی

میکاه قوم را به انواع بی‌عدالتی‌ها متهم کرد.

۱:۲	توطئه جهت شرارت
۲:۲	کلاه‌برداری، تهدید و خشونت
۸:۲	دزدی و ناراستی
۹:۲	بیرون راندن بیوه‌زنان از خانه‌هایشان
۲وا۳	نفرت از خوبی و دوست داشتن بدی
۹:۳	نفرت از عدالت و دوست داشتن بی‌عدالتی
۱۰:۳	قتل
۱۱:۳	رشوه‌خواری

۷-۵:۳ میکاه به دعوت خود وفادار ماند و پیوسته کلام خدا را اعلام می‌نمود. اما بر خلاف او، پیغام انبیای دروغین به منفعی که از آن به دست می‌آوردند، بستگی داشت. بنابراین نباید حرف هر کس را که ادعا کرد پیغامی از طرف خدا دارد، باور کنیم. میکاه پیشگویی کرد که یک روز انبیای دروغین به سبب اعمالشان شرمسار و سرافکنده خواهند شد.

۸:۳ میکاه قدرتی را که در خدمتش نهفته بود در گرو روح خدا می‌دانست. قدرت و نیروی ما نیز از همین منبع سرچشمه می‌گیرد. عیسی به پیروان خود فرمود که وقتی روح‌القدس بر آنان نازل شود، قدرت خواهند یافت تا شاهدان او باشند (اعمال ۸:۱). با تکیه بر قدرت و نیروی خود هرگز نخواهید توانست شاهدهی مفید و مؤثر برای خدا باشید، زیرا ترس باعث خواهد شد که نتوانید با جرأت سخن بگویید. تنها با توکل بر قدرت روح‌القدس است که می‌توانید برای او زیست کنید و شاهدهی امین باشید.

مردم در درک تفاوت بین این دو کمک کنند. کتاب مقدس، کتاب راهنمای خداست تا با مراجعه به آن، خوب را از بد و درست را از نادرست تشخیص دهیم. بر رهبران است که اصول کتاب‌مقدس را به‌خوبی بدانند و آنها را به دیگران نیز تعلیم دهند. درست است که نمی‌توانند مردم را به زور به انجام آنچه درست است وادارند، اما باید با تعلیم و نمونه بودن برای آنان، مسیر صحیح را به آنها نشان دهند.

۴و۳:۳ رهبران قوم برای کسانی که بنا بود به آنها خدمت کنند، هیچ احترامی قائل نبودند و رحم و شفقتی نسبت به آنها نداشتند. برای آنکه خواسته‌های خودشان را برآورده کنند، در نهایت سنگدلی و بی‌رحمی با مردم رفتار می‌کردند و بعد وقتی دچار مشکل می‌شدند، به خود جرأت داده، از خدا تقاضای کمک می‌کردند. ما نباید مانند این رهبران، خدا را صرفاً چراغ قوه‌ای بدانیم که هر وقت به او نیاز داشتیم روشنش کنیم، بلکه باید دائماً به او توکل کرده، از او پیروی نماییم.

را به آنها اعلام کنم.^۹ پس ای رهبران اسرائیل که از عدالت نفرت دارید و بی‌انصافی می‌کنید، به من گوش دهید! ^{۱۰} ای کسانی که اورشلیم را از خون و ظلم پر ساخته‌اید، ^{۱۱} ای رهبران رشوه‌خوار، ای کاهنان و انبیایی که تا به شما مزد ندهند موعظه نمی‌کنید و نبوت نمی‌نمایید، ولی در عین حال وانمود می‌کنید که به خدا توکل دارید و می‌گویید: «خداوند در میان ماست، پس هیچگونه آسیبی به ما نخواهد رسید.» ^{۱۲} بخاطر شما اورشلیم با خاک یکسان شده، بصورت توده‌ای سنگ در خواهد آمد و کوهی که خانه خداوند بر آن قرار دارد به جنگل تبدیل خواهد شد.

خداوند پادشاه خواهد بود

۴ و اما در روزهای آخر، کوه خانه خداوند مشهورترین کوه جهان خواهد شد و مردم از سراسر دنیا به آنجا آمده، خواهند گفت: «بیا بید» به دیدن کوه خداوند برویم و خانه خدای اسرائیل را زیارت کنیم. او راههای خود را به ما خواهد آموخت و ما مطابق آن عمل خواهیم کرد؛ چون شریعت و کلام خداوند از اورشلیم صادر می‌شود.^۱

خداوند در میان قوم‌ها داوری خواهد کرد و به اختلافات بین قدرتهای بزرگ

۱۰:۳
ار ۱۷-۱۳:۲۲
حز ۲۸-۲۵:۲۲
حب ۱۲-۹:۲
۱۱:۳
ار ۱۲-۸:۷
میکاه ۳:۷
۱:۴
مز ۲۷:۲۲ ؛ ۹:۸۶
دان ۲۸:۲ ؛ ۱۴:۱۰
میکاه ۱۲:۳
صف ۱۰ و ۹:۳
۲:۴
تث ۱:۶
مز ۱۲-۸:۲۵
اش ۳:۲ ؛ ۱-۱:۴۲
ار ۶:۳۱
هو ۳:۶
زکر ۲۳-۲۰:۸
اعما ۸:۱
روم ۱۹:۱۵
۳:۴
مز ۸۸:۲ ؛ ۹:۹۸
اش ۵-۳:۱۱

(۱:۶). این امر در سال ۵۸۶ ق.م به‌هنگام حمله نبوکدنصر و سپاهیان بابل به شهر رخ داد (۲ پادشاهان ۲۵). اگرچه میکاه در اینجا رهبران فاسد را مقصر می‌خواند، مردم نیز بی‌تقصیر نبودند. آنان اجازه دادند این فساد ادامه یابد، بدون آنکه به‌سوی خدا بازگشت کنند یا خواهان عدالت باشند.

۱:۴ عبارت «در روزهای آخر» بیانگر زمانی است که خدا فرمانروایی کامل و بی‌عیب و نقص خود را بر پا دارد و سلطنت کند (رش. ۱:۴-۸). این دوران، پر از صلح و آرامش و برکت خواهد بود و جنگ و خونریزی تا ابد ریشه‌کن خواهد شد. نمی‌دانیم این دوره چه هنگام آغاز خواهد شد، اما خدا وعده داده است که چنین دورانی **آغاز خواهد شد** (نیز رش. اشعیا ۲:۲؛ ارمیا ۱۶:۱۶ و ۱۵:۱۴؛ دانیال ۱۹:۸؛ یوئیل ۳:۱-۳؛ زکریا ۹:۱۴-۱۱؛ ملاکی ۱۷:۳ و ۱۸؛ مکاشفه ۱۹-۲۲).

آیات ۹ تا ۱۳ پیشگویی اسارت بابل است که در سال ۵۸۶ ق.م، یعنی سالها قبل از آنکه بابل تبدیل به یک امپراتوری قدرتمند شود، اتفاق افتاد. خدا درست همانطور که در مورد دورانی پر از آرامش و موفقیت وعده می‌دهد، به تمام کسانی که حاضر به پیروی از او نیستند نیز داوری و مجازات را وعده می‌دهد. هر دو اینها، حتمی و قطعی است.

۱۱:۳ میکاه به‌شدت بر آن دسته از رهبران مذهبی می‌تازد که تنها در ازای دریافت مزد خدمت می‌کردند. عیسی به این جهان آمد تا خدمت کند، نه اینکه انجیل را وسیله کسب و کار سازد و از این راه درآمدی سرشار به جیب بزند. وقتی مردم به قصد تأمین منافع شخصی وارد «خدمت» می‌شوند، دیگر از خود خدمت‌خبری نیست. انگیزه ما برای موعظه و تعلیم هرگز نباید رسیدن به منافع شخصی باشد. وقتی خدا شما را به انجام کاری فرا می‌خواند، از او اطاعت کنید، ولو آنگاه که از لحاظ مالی منفعت خاصی برایتان نداشته باشد.

۱۱:۳ میکاه به خادمین روزگار خود هشدار می‌دهد که رشوه نگیرند. امروزه نیز شبانان آنگاه که اجازه می‌دهند دهندگان هدایای کلان امور کلیسا را در اختیار بگیرند، در واقع رشوه قبول می‌کنند. وقتی ترس از دست دادن پول باعث شود شبانی لب فرو بندد و در مقابل نادرستی سکوت اختیار کند، کلیسایش در خطر است. از یاد نبریم که یهودا عاقبت به‌خاطر رفتار حریصانه رهبران مذهبی‌اش نابود شد. همین هشدار متوجه صاحبان پول و ثروت نیز هست: هرگز از پول خود برای اعمال نفوذ در کار خدا یا تظلم‌خادمین او استفاده نکنید. این کار رشوه دادن است.

۱۲:۳ اورشلیم نیز درست مثل سامره نابود خواهد شد

در سرزمینهای دور دست پایان خواهد بخشید. ایشان شمشیرها و نیزه‌های خود را درهم شکسته، از آنها گاوآهن و اره خواهند ساخت. دولتها دیگر بجان هم نخواهند افتاد و خود را برای جنگ آماده نخواهند کرد. ^۴هر کس در خانه خود در صلح و امنیت زندگی خواهد کرد، زیرا چیزی که باعث ترس شود وجود نخواهد داشت. این وعده را خداوند قادر متعال داده است.

^۵قوم‌های جهان خدایان خود را عبادت می‌کنند و از آنها پیروی می‌نمایند، ولی ما تا ابد خداوند، خدای خود را عبادت خواهیم کرد و از او پیروی خواهیم نمود.

۴:۴
اش ۲۰:۱ ؛ ۵:۴۰ ؛ ۱۴:۵۸

۵:۴
۲ یاد ۳۴:۱۷
ار ۱۱:۱۰

^۶خداوند می‌فرماید: «در آن روز قوم بیمار و لنگ خود را که از سرزمین خود رانده شده و تنبیه گشته‌اند، دوباره در وطن خودشان به قدرت خواهم رسانید و از آنها قوم نیرومندی بوجود خواهم آورد، و من تا ابد در اورشلیم بر آنها سلطنت خواهم کرد. ^۸ای اورشلیم، ای برج دیده‌بانی خدا، قوت و قدرت سلطنت خود را مثل سابق باز خواهی یافت!»

۶:۴
اش ۷-۳:۳۵
صف ۱۹:۳
۷:۴
اش ۷:۹ ؛ ۲۳:۲۴
۸:۴
مز ۱۲:۴۸
دان ۱۸:۷

^۹ای اورشلیم چرا فریاد برمی‌آوری؟ چرا مثل زنی که می‌زاید، درد می‌کشی؟ آیا به این علت است که پادشاهی نداری و مشاورانت از بین رفته‌اند؟ ^{۱۰}ای مردم اورشلیم از درد بخود بیچید و بنالید، چون باید این شهر را ترک نموده، در صحرا زندگی کنید! شما به سرزمین دور دست بابل تبعید می‌شوید؛ ولی در آنجا من به داد شما می‌رسم و شما را از چنگ دشمن رهایی بخشم.

۹:۴
ار ۱۹:۴ ؛ ۱۹:۸
۱۰:۴
۲ یاد ۱۸:۲۰
۲ تو ۲۰:۳۶
هو ۱۴:۲
میکا ۱۲-۸:۷

^{۱۱}درست است که قوم‌های زیادی بضد شما برخاسته‌اند و تشنه خون شما هستند و می‌خواهند شما را نابود کنند، ^{۱۲}ولی آنها از قصد خداوند بی‌اطلاعتند و نمی‌دانند که روزی فرا می‌رسد که خداوند آنها را مثل بافه‌ها در خرمنگاه جمع می‌کند.

۱۲:۴
مز ۲۰:۱۹ ؛ ۱۴۷
اش ۸:۵۵

^{۱۳}خداوند می‌فرماید: «ای مردم اورشلیم به پا خیزید و این خرمن را بکوبید. من به شما شاخهای آهنین و سمهای برنجین خواهم داد تا قومهای بسیاری را پایمال نمایید و اموالشان را که به زور به چنگ آورده‌اند، به خداوند که مالک تمامی زمین است تقدیم کنید.»

۱۳:۴
اش ۷:۱۸ ؛ ۱۵:۴۱ ؛ ۱۶
۹:۶۰
ار ۳۳:۵۱
میکا ۱۵-۸:۵
روم ۲۸-۲۵:۱۵

و شرح آن در ۲ تواریخ ۹:۳۶-۲۳ و عزرا ۱ و ۲ آمده است. ^{۱۲:۴} وقتی خدا به ما در مورد وقایع آینده خبر می‌دهد، هدفش صرفاً ارضای حس کنجکاوی ما نیست، بلکه می‌خواهد که ما با آگاهی از آینده، اعمال و رفتار کنونی خود را تغییر دهیم. ابدیت از هم‌اکنون آغاز می‌شود، و مشاهده گوشه‌ای از نقشه‌ای که خدا برای پیروانش دارد، باید برای خدمت به او در زمان حال به ما انگیزه دهد.

۹:۴-۱۳ میکاه در اینجا پایان کار پادشاهان را پیشگویی می‌کند و بدین ترتیب بر این تصور مردم که پادشاهانشان را جاودانه می‌پنداشتند، خط بطلان می‌کشد. نیز می‌گوید که بابل سرزمین یهودا را ویران کرده، پادشاه آن را به اسارت خواهد برد، اما خدا عاقبت به قوم خود کمک خواهد کرد تا به سرزمین خویش باز گردند. این وقایع همگی درست همانطور که میکاه گفته بود اتفاق افتاد،

پادشاهی از بیت لحم ظهور خواهد کرد

۵ ای لشکر اورشلیم آماده شوید، زیرا شهر محاصره شده است! دشمن به رهبر اسرائیل ضربه خواهد زد.

خداوند می فرماید: «ای بیت لحم افراشته، هر چند که در یهودا روستای کوچکی بیش نیستی با وجود این از تو کسی برای من ظهور خواهد کرد که از ازل بوده است و او قوم من اسرائیل را رهبری خواهد نمود.»^۳ خدا قوم خود را به دست دشمن تسلیم خواهد کرد تا زمانی که زن حامله فرزند خود را به دنیا آورد. آنگاه بقیه قوم اسرائیل که در اسارت هستند باز خواهند گشت و به برادران خود ملحق خواهند شد. اوقتی او بیاید با قوت و جلال خداوند، خدای خود گله خود را خواهد چرانید. قوم او در امنیت زندگی خواهند کرد، زیرا تمام مردم جهان به عظمت او پی خواهند برد، و او صلح و سلامتی به ارمغان خواهد آورد. هنگامی که آشوری‌ها به سرزمین ما هجوم آورده، وارد قلعه‌هایمان شوند، رهبران نیرومند خود را به مقابله آنها خواهیم فرستاد؛ و ایشان با شمشیرهای از غلاف کشیده، آشور، سرزمین «نمرود» را فتح خواهند

۱:۵

ار ۷:۵

مراثی ۳۰:۳

۲:۵

ار ۲۱:۳۰

زکر ۹:۹

متی ۶:۲

یو ۱:۱۰-۳:۴۲:۷

۳:۵

اش ۲۰:۱۰-۲۲

میکاه ۱۰:۴-۸ و ۷:۵-۱۳:۷

۴:۵

مز ۸:۷۲

اش ۱۰:۵۲

میکاه ۱۴:۷

۵:۵

اش ۷:۸ و ۳۷:۳۱-۳۶

ار ۱۵:۳۳

۶:۵

پیدا ۱۱-۸:۱۰

۲ پاد ۱۹:۳۲-۳۵

تا ۱۱-۱۳

موعود هنگامی که باز گردد تا سلطنت کند، رهبران نیکوی بسیاری بر مسند رهبری خواهد گماشت. این رهبران نیکو، در تضاد آشکار با رهبران فاسد یهودا قرار خواهند داشت که میکاه پیشتر در فصل سوم به آنان اشاره کرده بود. حکومت آشور در اینجا مظهر تمام مللی است - در تمام اعصار - که با قوم خدا سر ستیز دارند. این رهبران نیکو، در مغلوب ساختن بدی در جهان به مسیح کمک خواهند کرد.

۵:۵ در این فصل شاهد یکی از روشن‌ترین پیشگویی‌های عهدعتیق در مورد آمدن مسیح هستیم. عبارت اصلی در اینجا این است: «او صلح و سلامتی به ارمغان خواهد آورد». عیسی مسیح در یکی از آخرین سخنان خود به شاگردان فرمود: «من هدیه‌ای نزد شما می‌گذارم و می‌روم. این هدیه، آرامش فکر و دل است. آرامشی که من به شما می‌دهم، مانند آرامش‌های دنیا بی‌دوام و زودگذر نیست. پس آسوده‌خاطر باشید و نترسید!» (یوحنا ۱۴:۲۷). بار اول که مسیح ظهور کرد، به ما این امکان را داد تا با خدا در صلح و آرامش به‌سر ببریم. دیگر لازم نیست از داوری الهی بترسیم و با گناه دست به گریبان باشیم. آرامش و سلامتی مسیح حتی در اوج جنگها به ما اطمینان خاطر می‌بخشد. اما به‌هنگام بازگشت مسیح، دیگر از جنگ و خونریزی خبری نخواهد بود و هر نوع سلاحی منهدم خواهد شد (۴:۳-۵).

۶:۵ سرزمین نمرود، نام دیگر آشور است که در اینجا مظهر تمام ملت‌های شریر دنیا است.

۱:۵ پاپ رهبران اورشلیم صرفاً در پی مال و مقام بودند، اما میکاه پیشگویی می‌کند که اورشلیم، با همه قدرت و ثروتش، محاصره و نابود خواهد شد و پادشاه آن نیز قادر به نجات آن نخواهد بود. برعکس، بیت‌لحم که شهری کوچک و گمنام است، زادگاه آن یگانه پادشاهی خواهد بود که تمام ابناء بشر را نجات خواهد بخشید. این نجات‌دهنده، یعنی مسیح موعود، به‌صورت یک نوزاد در بیت‌لحم به دنیا خواهد آمد (لوقا ۲:۴-۶)، و عاقبت به‌عنوان پادشاه ابدی بر تمام دنیا سلطنت خواهد کرد (مکاشفه ۱۹-۲۲).

۱:۵ احتمالاً منظور از رهبر اسرائیل در اینجا صدقیای پادشاه است که به‌هنگام حمله نبوکدنصر به اورشلیم، در آنجا سلطنت می‌کرد (۲ پادشاهان ۱:۲۵). صدقیای آخرین پادشاهی بود که از خاندان داود در اورشلیم سلطنت کرد. میکاه می‌گوید که پادشاه بعدی که از نسل داود ظهور خواهد نمود، مسیح موعود است که پادشاهی او را هرگز پایانی نخواهد بود.

۲:۵ منظور از این رهبر یا پادشاه، عیسی یا همان مسیح موعود است. میکاه محل تولد عیسی را صدها سال قبل از تولد او به‌درستی پیشگویی کرد. این پادشاه که از نسل داود خواهد بود، گرچه همچون یک انسان بر روی این زمین خواهد زیست، اما از ازل بوده است. این پادشاه همان عیسی ناصری است.

۵:۵ منظور میکاه از رهبران نیرومند این است که مسیح

کرد. زمانی که آشوری‌ها به سرزمین ما حمله‌ور شوند، او ما را از دست ایشان خواهد رهانید.

^۷آنگاه بازماندگان قوم اسرائیل برای قوم‌های بسیار، شبنم و بارانی از جانب خداوند خواهند بود. آنها به خدا اعتماد خواهند داشت نه به انسان.^۸ ایشان در میان قوم‌ها مانند شیر درنده در میان گله‌های گوسفند خواهند بود، که هنگام عبور پایمال می‌کند و می‌درد و کسی نمی‌تواند مانع او شود.^۹ قوم اسرائیل در برابر دشمنانش خواهد ایستاد و آنها را نابود خواهد کرد.

^{۱۰}خداوند به قوم اسرائیل می‌فرماید: «در آن زمان تمام اسبها و عرابه‌های شما را از بین خواهیم برد،^{۱۱} شهرهای شما را خراب نموده، همه قلعه‌هایتان را ویران خواهیم کرد.^{۱۲} به جادوگری شما پایان خواهیم داد و دیگر فالگیرانی نخواهند بود تا با آنها مشورت کنید.^{۱۳} تمام بت‌های شما را سرنگون خواهیم ساخت. دیگر هرگز آنچه را که با دست خود ساخته‌اید عبادت نخواهید کرد.^{۱۴} بت‌هایی را که در سرزمین شماست منهدم خواهیم کرد و شهرهایتان را با خاک یکسان خواهیم نمود.

^{۱۵}«من با خشم و غضب از اقوامی که مرا اطاعت نمی‌کنند انتقام خواهم گرفت.»

۳- داوری مردم

خدا از قوم خود شکایت دارد

به دعوی خداوند علیه اسرائیل گوش فرادهید!

ای خداوند، برخیز و دعوی خود را ارائه ده و بگذار کوهها و تپه‌ها آنچه را که می‌گویی بشنوند.

^۲ای کوهها، ای اساسهای جاودانی زمین، به دعوی خداوند گوش فرادهید! خداوند علیه قوم خود شکایت دارد و او اسرائیل را متهم می‌سازد.

۷:۵

تث ۲:۳۲

مز ۶:۷۲

۸:۵

پیدا ۹:۴۹

زکر ۱۵:۹

۱۱:۵

اش ۱۷-۱۲:۲

حز ۱۱:۳۸

عا ۹:۵

۱۲:۵

تث ۱۲-۱۰:۱۸

۲:۶

هو ۲:۱۲ ؛ ۱:۴

آنها چه انتظاراتی دارد، و تمام گناهیانی را که به او و به یکدیگر ورزیده‌اند، بر می‌شمارد. فصل‌های چهار و پنج آکنده از امید بود، اما فصل‌های شش و هفت پیام داوری را اعلام می‌کند و در آن از مردم خواسته می‌شود توبه کنند.

۲وا:۶ خدا در اثبات گناه مردم، کوهها را شاهد می‌گیرد. کوهها در این زمینه شاهدان بسیار خوبی بودند، زیرا قوم بت‌کده‌هایشان را در «مکان‌های بلند» بر پا داشته بودند و در آنجا برای خدایان دروغین قربانی می‌گذراندند (۱ پادشاهان ۱۴:۲۳؛ ارمیا ۱۷:۲ و ۳؛ حزقیال ۲۰:۲۷ و ۲۸).

۱۰:۵ هنگامی که خدا در پادشاهی ابدی خود حکومت کند، قدرت ما دیگر نه به نیروی نظامی، بلکه در خود خدای قادر مطلق خواهد بود. او تمام سلاح‌هایی را که مردم جهت ایجاد امنیت به کار می‌برند، منهدم خواهد ساخت. در آن روز دیگر به لشکر و سپاه نیز نیازی نخواهد بود، زیرا خود خدا در قلب تک‌تک ابناء بشر سلطنت خواهد کرد. بنابراین نباید اجازه دهیم ترس از حمله دشمن یا جنگ هسته‌ای دل ما را مضطرب سازد، بلکه باید به خدا اعتماد کنیم.

۶:ابب میکاه در اینجا محکمه‌ای را به تصویر می‌کشد. خدا در مقام داور به قوم خود می‌گوید که از

۳:۶ خداوند می‌فرماید: «ای قوم من، چه کرده‌ام که از من خسته و روگردان شده‌اید؟ جواب دهید! من شما را از مصر بیرون آوردم، از بندگی نجاتتان دادم و موسی، هارون و مریم را فرستادم تا شما را هدایت کنند. ای قوم من، به یاد آورید چگونه بالاق، پادشاه موآب سعی کرد بوسیلهٔ نفرین بلعام پسر بعور، شما را نابود کند، اما من او را وادار کردم بجای لعنت، برای شما دعای خیر کند. آنچه را که از شطیم تا جلجال اتفاق افتاد به خاطر آورید و بدانید که این همه را برای خیر و خوبی شما کرده‌ام.»

۶:۶ عوقتی برای عبادت خداوند، خدای قادر مطلق می‌آییم، چه چیز بحضور او بیاوریم؟ آیا اگر بهترین گوساله‌ها را برای او قربانی کنیم او از ما راضی خواهد شد؟ اگر هزاران گوسفند و ده‌ها هزار نهر پر از روغن زیتون به او تقدیم کنیم او از ما خشنود خواهد گردید؟ آیا اگر فرزند ارشد خود را برای گناه خود قربانی کنیم او گناه ما را خواهد بخشید؟ خداوند به ما فرموده است که از ما چه می‌خواهد. آنچه او از ما می‌خواهد این است که رحم و انصاف داشته باشیم و با کمال فروتنی احکامش را بجا آوریم.

۳:۶
ار ۳۱:۵۰:۲
۴:۶
خرو ۲۰:۱
مز ۲۰:۷۷
۵:۶
اعد ۲۲:۵۰

۶:۶
لاو ۳:۱؛ ۹:۶؛ ۱۳

۷:۶
لاو ۲۱:۱۸؛ ۲۱:۲۰-۵
مز ۹:۵۰
اش ۱۶:۴۰
۸:۶
لاو ۲۶:۴۱
تث ۱۳:۱۰؛ ۱۲:۱۳
اش ۵۷:۱۵

بنابراین پیوسته نیکویی‌های خدا را به یاد بیاورید و از او سپاسگزار باشید. به یاد آوردن برکات گذشته خدا باعث می‌شود به برکات کنونی او بهتر پی ببریم.

۸-۶:۶ قوم اسرائیل می‌کوشیدند در پاسخ به خواسته خدا برای او قربانی بگذارند تا مگر از این طریق او را خشنود سازند و از مجازات در امان بمانند. اما قربانی و انجام تشریفات مذهبی به‌خودی خود کافی نیست. خدا می‌خواهد زندگی‌مان عوض شود. او می‌خواهد پیروانش بالانصاف، عادل، رحیم و فروتن باشند. خدا می‌خواهد ما برای او قربانی‌هایی زنده باشیم (رومیان ۱۲:۱۰ و ۲)؛ صرفاً اعمال مذهبی به‌جا نیاوریم، بلکه درست زندگی کنیم (ارمیا ۴:۴؛ عبرانیان ۹:۱۴). ما نمی‌توانیم چنین زندگی‌ای داشته باشیم مگر آنکه خدا به‌واسطهٔ محبت خود قلبمان را دگرگون سازد.

۸:۶ مردم کوشیده‌اند به اشکال و طریق‌های مختلف خدا را خشنود سازند (۷:۶ و ۶:۷)، اما خواسته خدا کاملاً روشن است: او می‌خواهد پیروانش بالانصاف، عادل، و رحیم باشند و با فروتنی در مسیر او گام بر دارند. بنابراین وقتی می‌خواهید خدا را خشنود سازید، ببینید آیا در این زمینه‌ها آن گونه که او می‌خواهد رفتار کرده‌اید یا نه. آیا در برخورد با دیگران منصفانه عمل می‌کنید؟ آیا نسبت به کسانی که به شما بدی کرده‌اند رحم و گذشت دارید؟ آیا فروتن هستید؟ تنها کسانی با خدا در رابطه صحیح به‌سر می‌برند که از او اطاعت می‌کنند زیرا می‌خواهند خدا را خشنود ساخته باشند.

۳:۶ مردم برای این سؤال خدا هیچ جوابی نداشتند، زیرا او هیچ بدی در حقشان نکرده بود، بلکه بی‌نهایت نسبت به آنان صبور بود، همواره با مهر و محبت راهنمایی‌شان کرده بود، و بارها و بارها به آنان فرصت داده بود نزد او باز گردند. اگر خدا امروز این سؤال را از شما بپرسد، چه جوابی دارید؟

۵:۶ داستان بالاق و بلعام در اعداد ۲۲-۲۴ یافت می‌شود. شطیم در قسمت شرقی رود اردن، تا پیش از ورود قوم اسرائیل به سرزمین موعود اردوگاه آنان بود (یوشع ۱:۲). بسیاری از توصیه‌ها و وعده‌های خدا در مورد شیوه زندگی، در آنجا به قوم داده شد. جلجال نیز که نخستین اردوگاه قوم پس از عبورشان از رود اردن بود (یوشع ۱۹:۴)، مکانی بود که در آن قوم با خدا تجدید عهد کردند (یوشع ۵:۳-۹). این دو مکان، مظهر توجهات پرمهر خدا نسبت به قوم خویش بود؛ در این مکان‌ها خدا نشان داد که می‌خواست هم به قوم خود برکات فراوان دهد و هم در مورد خطراتی که متوجه‌شان بود به آنها هشدار دهد. اما مردم روزگار میکاه عهد خود را با خدا و برکاتی را که در پی داشت، فراموش کرده و از او رویگردان شده بودند.

۵:۶ خدا کماکان نسبت به قوم فراموشکار خود مهربان بود، اما فراموشکاری آنان و قدرناشناسی‌شان عاقبت باعث محکومیتشان شد. وقتی مردم متوجه نیستند که به‌راستی چقدر در حقشان لطف و احسان شده، و برکات خدا را بدیهی فرض می‌کنند، رفته‌رفته خودمحور می‌شوند.

خداوند به تمام مردم اورشلیم ندا می‌دهد! هر که فهم دارد به صدای خداوند گوش دهد! خداوند می‌فرماید: «ای مردم به من گوش دهید! ۱۰ ای گناهکاران، در خانه‌های خود گنج‌هایی اندوخته‌اید که از اموال دزدی و با استفاده از ترازوهای تقلبی بدست آورده‌اید. ۱۱ آیا این انصاف است که من کسانی را که از ترازوها و سنگهای تقلبی استفاده می‌کنند بیخشم؟ ۱۲ ثروتمندان شما مال و ثروت خود را از راه ظلم و زور بدست آورده‌اند. هموطنان شما به دروغ‌گویی عادت کرده‌اند و حرف راست از دهانشان بیرون نمی‌آید!

۱۳ «بنابراین، بسبب تمام گناهاتان شما را به نابودی خواهم کشید. ۱۴ خوراک خواهید خورد، ولی هرگز سیر نخواهید شد و همیشه از گرسنگی رنج خواهید برد. مال و منال ذخیره خواهید کرد، اما چیزی برای شما باقی نخواهد ماند. آنچه را نیز باقی بماند به دشمنانتان خواهم داد. ۱۵ خواهید کاشت، ولی درو نخواهید کرد. از زیتون، روغن خواهید گرفت، ولی خودتان از آن بی‌بهره خواهید ماند. انگور را زیر پا له خواهید کرد، ولی شراب آن را نخواهید نوشید، ۱۶ زیرا از کارهای پلید «عمری» پادشاه و پسرش «خاب» سرمشق می‌گیرید. شما از راه و رسم آنها پیروی می‌کنید، بنابراین شما را به نابودی خواهم کشید. مردم جهان شما را تحقیر خواهند کرد و قوم‌ها از شما عار خواهند داشت.»

۱۰:۶
امت ۲:۱۰؛ ۱:۱۱؛
۱۰:۲۰ و ۲۳؛ ۶:۲۱
ار ۲۶:۵ و ۲۷
عا ۱۰:۳
۱۱:۶
میکاه ۱۰:۶
۱۲:۶
اش ۱۰:۳
۱۳:۶
لاو ۱۶:۲۶
اش ۵۰:۱ و ۶
ار ۱۴:۱۸
اعما ۱۲:۲۳
۱۴:۶
لاو ۲۶:۲۶
اش ۲۰:۹؛ ۶:۳۰
۱۵:۶
تث ۲۸:۳۸-۴۰
اش ۹:۵۲ و ۹
۱۶:۶
پاد ۱۶:۲۹-۳۳
ار ۱۵:۱۸ و ۱۶
حز ۱۷:۱۸ و ۱۷

خدا وعده می‌دهد که قوم خود را سرانجام احیا نماید

چه مصیبتی! من مانند شخص گرسنه‌ای هستم که روی درختها میوه‌ای نمی‌یابد و بر تاکها انگوری پیدا نمی‌کند. هیچ انگور و انجیری بر درختها باقی نمانده است. ۲ هیچ آدم خوب و پرهیزکاری روی زمین یافت نمی‌شود. همه قاتلند و برای برادران خود نقشه قتل می‌کشند. ۳ دستهایشان

۱۰:۷
مز ۱۰:۲
میکاه ۱۰:۳
۳:۷
امت ۱۷ و ۱۶:۴
ار ۵:۳
میکاه ۱۱:۳

به نور هدایت نماید. آنگاه آنان او را به‌سبب وفاداری‌اش ستایش خواهند کرد. تنها خدا امین و وفادار است.

۱-۷:۴ میکاه در تمام زمین حتی یک نفر درستکار نیز نیافت. درستی و صداقت امروزه نیز نادر است. جامعه گناه را توجیه می‌کند، و حتی مسیحیان نیز گاه اصول مسیحی را نادیده می‌گیرند و هر طور دلشان خواست عمل می‌کنند. آسان است به خود بقبولانیم که نباید زیاد به خود سخت بگیریم، به‌ویژه هنگامی که «همه این کار را می‌کنند.» اما ملاک صداقت و درستکاری ما را باید خدا تعیین کند، نه جامعه. باید با راستی زندگی کنیم، زیرا خدا راستی است و بر ما است که مثل او باشیم.

۱۶:۶ «عمری» در دوران حکومت خود بر اسرائیل، قوم را به بت‌پرستی کشاند (۱ پادشاهان ۱۶:۲۱-۲۶). پسر او خاب نیز شریرترین پادشاه اسرائیل بود (۱ پادشاهان ۱۶:۲۹-۳۳). اگر قوم تنها از فرامین این پادشاهان پیروی می‌کردند و از آنان الگو می‌گرفتند، باید گفت که وضعشان به‌راستی خراب بود. چنین شرارت فراگیری البته مجازات نیز در پی داشت.

۷:۱۶ این فصل آغازی تاریک دارد (۷:۱-۶)، اما با امید به پایان می‌رسد (۷:۷-۲۰). میکاه به چشم خود می‌دید که جامعه هر روز فاسدتر می‌شود. حاکمان و قضات رشوه می‌گرفتند، و فساد در همه جا رواج داشت. اما خدا وعده می‌دهد که قوم را از تاریکی و ظلمت گناه

برای ارتکاب گناه مهارت دارند. حاکم و قاضی هر دو رشوه می‌خواهند. آدمهای پولدار به آنها رشوه می‌دهند و می‌گویند چه می‌خواهند و آنها نیز برای انجام خواسته‌های ایشان نقشه می‌کشند. ^۴ حتی بهترین ایشان مثل خار می‌باشد؛ ولی روز مجازات آنها فرا رسیده است و همه آشفته خواهند شد.

^۵ به هیچکس اعتماد نکن، نه به بهترین دوست و نه حتی به همسرت! ^۶ زیرا در این روزگار پسر به پدر اهانت می‌کند، دختر با مادرش مخالفت می‌ورزد و عروس با مادر شوهرش دشمنی می‌کند. آری، اهل خانهٔ شخص، دشمنان او می‌باشند.

^۷ و اما من منتظر یاری خداوند هستم. صبر می‌کنم تا خدا مرا نجات دهد. او دعای مرا مستجاب خواهد فرمود.

^۸ ای دشمنان به ما نخندید، زیرا اگر چه به زمین بیفتیم، باز بر خواهیم خاست! اگر چه در تاریکی باشیم، خود خداوند روشنایی ما خواهد بود! ^۹ وقتی خداوند ما را تنبیه کند، تحمل خواهیم کرد، زیرا نسبت به او گناه کرده‌ایم. سرانجام او در برابر دشمنانمان از ما حمایت کرده، ایشان را بسبب تمام بدیهایی که به ما روا داشته‌اند، مجازات خواهد کرد. خداوند ما را از تاریکی بیرون آورده، در روشنایی قرار خواهد داد و ما شاهد عمل نجاتبخش او خواهیم بود. ^{۱۰} آنگاه دشمنانمان خواهند دید که خداوند پشتیبان ماست و از این که به ما طعنه زده می‌گفتند: «خدای شما کجاست؟» شرمند خواهند شد. آنگاه با چشمان خود خواهیم دید که ایشان مثل گل کوچه‌ها پایمال می‌شوند.

^{۱۱} ای اسرائیل، شهرهایت بزرگتر و بهتر از قبل بازسازی خواهند شد، ^{۱۲} و قوم تو از آشور و مصر، از ناحیهٔ رود فرات، و از دریاها و کوهستانهای دور دست نزد تو باز خواهند گشت. ^{۱۳} اما سرزمینهای دیگر بسبب گناهان مردمشان ویران خواهند گردید.

۴:۷
اش ۳:۱۰ ؛ ۵:۲۲ ؛ ۱۳:۵۵
ار ۱۲:۸ ؛ ۱۵:۱۰
جز ۲:۲
نا ۱۰:۱
لو ۲۵:۲۱
۵:۷
ار ۵:۹ ؛ ۵:۴
متی ۱۶:۱۰
۶:۷
متی ۳۶:۱۰
۷:۷
مز ۳:۴ ؛ ۳۴:۳۴ ؛ ۶۵:۷
حب ۱۷:۳ - ۱۹
۸:۷
امت ۱۶:۵ ؛ ۲۴:۱۶
اش ۲:۹ ؛ ۱۱:۵۰
عا ۱۱:۹
۹:۷
ار ۳۴:۵۰ ؛ ۳۵:۳۶
میکا ۸:۷
۱۰:۷
اش ۱۲:۲۵ - ۱۰
زک ۵:۱۰
۱۲:۷
اش ۱۶:۱۱ ؛ ۲۳:۱۹ - ۲۵
۱۳:۷
میکا ۱۳:۶

۶۵:۷ گناه به رهبران حکومتی و کل اقشار جامعه سرایت کرده بود. فریب و نیرنگ حتی خانواده را نیز که رکن اصلی جامعه است، تباہ ساخته بود. در نتیجه تنها راه پاک شدن مردم، مجازات خدا بود. این مجازات باعث می‌شد دوباره به‌سوی خدا باز گردند و از نو احیا شوند.

۷-۹:۷ میکاه نشان داد که کاملاً به خدا ایمان و توکل دارد. او اعلام داشت که (۱) منتظر یاری خدا می‌ماند، زیرا او فریاد ما را می‌شنود و به وقت تنگی نجاتمان می‌دهد؛ (۲) خدا او را از میان مشکلات عبور می‌دهد؛ (۳) به‌هنگام مجازات خدا صبور خواهد بود زیرا می‌داند که او را از ظلمت و تاریکی خواهد رهانید، و (۴) دشمنانش مجازات خواهند شد. رابطه ما با خدا نیز می‌تواند به‌گونه‌ای باشد که با اعتماد و توکلی چون میکاه

به حضورش برویم. برای داشتن چنین رابطه‌ای لازم نیست خیلی باهوش باشیم؛ صرفاً کافی است به خدا ایمان داشته باشیم و مطابق این ایمان عمل کنیم.

۹:۷ میکاه می‌دانست که اگر به‌هنگام مجازات، صبر و تحمل داشته باشد و از خدا اطاعت کند، خدا قوم خود را خواهد بخشید و دوباره به آنها احسان خواهد کرد (مراثی ۳:۳۹-۴۱). مجازات به معنای طردشدگی نیست. مردم یهودا مجازات می‌شدند زیرا خدا می‌خواست از این طریق دوباره آنها را به‌سوی خود باز گرداند، نه اینکه آنها را از خود براند. شما نیز وقتی به‌خاطر گناهانتان در آزمایش و مشکلات می‌افتید، از خدا خشمگین نشوید و ترسید که مبادا شما را طرد کرده باشد. بلکه در عوض از گناه خود دست کشیده، به‌سوی او باز گردید.

گناه به رهبران حکومتی و کل اقشار جامعه سرایت کرده بود. فریب و نیرنگ حتی خانواده را نیز که رکن اصلی جامعه است، تباہ ساخته بود. در نتیجه تنها راه پاک شدن مردم، مجازات خدا بود. این مجازات باعث می‌شد دوباره به‌سوی خدا باز گردند و از نو احیا شوند.

۷-۹:۷ میکاه نشان داد که کاملاً به خدا ایمان و توکل دارد. او اعلام داشت که (۱) منتظر یاری خدا می‌ماند، زیرا او فریاد ما را می‌شنود و به وقت تنگی نجاتمان می‌دهد؛ (۲) خدا او را از میان مشکلات عبور می‌دهد؛ (۳) به‌هنگام مجازات خدا صبور خواهد بود زیرا می‌داند که او را از ظلمت و تاریکی خواهد رهانید، و (۴) دشمنانش مجازات خواهند شد. رابطه ما با خدا نیز می‌تواند به‌گونه‌ای باشد که با اعتماد و توکلی چون میکاه

۱۴ ای خداوند، بیا و بر قوم خود شبانی کن؛ گله خود را رهبری فرما و گوسفندان را که در جنگل تنها مانده‌اند، مانند گذشته به چراگاههای سرسبز و حاصلخیز باشان و جلعاد هدایت کن.

۱۵ خداوند در پاسخ می‌فرماید: «بلی، مثل زمانی که شما را از اسارت مصر بیرون آوردم، معجزه‌های بزرگی برای شما خواهم کرد.»

۱۶ مردم جهان کارهای او را خواهند دید و از قدرت ناچیزشان شرم‌منده خواهند شد. از ترس دست بر دهان خواهند گذاشت و گوشه‌ایشان کر خواهد شد.

۱۷ مثل مار از سوراخهای خود بیرون خزیده، با ترس و لرز در حضور خداوند، خدای ما خواهند ایستاد.

۱۸ خداوند، خدایی مثل تو نیست که گناه را بیخشد. تو گناهان بازماندگان قوم خود را می‌آموزی و تا ابد خشمگین نمی‌مانی، چون دوست داری رحم کنی. ۱۹ بلی، بار دیگر بر ما ترحم خواهی فرمود. گناهان ما را زیر پاهای خود لگدمال خواهی کرد و آنها را به اعماق دریا خواهی افکند! ۲۰ چنانکه قرن‌ها پیش به یعقوب وعده فرمودی ما را برکت خواهی داد و همانطور که با پدر ما ابراهیم عهد بستی، بر ما رحم خواهی فرمود.

۱۴:۷
لاو ۳۲:۲۷
مز ۵:۷۷-۱۱ : ۲:۱۱۰

۱۵:۷
خرو ۲۰:۳

۱۶:۷
میکا ۷:۳

۱۷:۷
پیدا ۱۵و۴:۳
یوش ۱۱-۹:۲

۱۸:۷
خرو ۷:۳۴
اعد ۱۴:۱۸و۱۹
ار ۲:۴ : ۴۱:۳۲
افس ۵و۴:۲

۱۹:۷
ار ۲۰:۵۰

۲۰:۷
پیدا ۲۷:۲۴ : ۱۰:۳۲

دارد منصف، عادل و رحیم باشند (۸:۶). او امروزه نیز از مسیحیان همین چیزها را انتظار دارد. در دنیایی بی‌انصاف، ما باید با عدل و انصاف عمل کنیم. در دنیایی انتقام‌جو، باید رحیم و باگذشت باشیم. در دنیایی متکبر که می‌خواهد کاملاً روی پای خود بایستد و به هیچ کس نیاز نداشته باشد، ما باید در کمال فروتنی با خدا راه برویم. تنها زمانی خواهیم توانست بر اهل خانه، جامعه، و دنیایمان تأثیر بگذاریم که مطابق خواست و اراده خدا زندگی کنیم.

۱۸:۷ خدا دوست دارد رحم و مروت نشان دهد! بخشش او از روی اکراه نیست، بلکه وقتی توبه می‌کنیم شاد می‌شود و تمام کسانی را که نزد او باز می‌گردند با آغوش باز می‌پذیرد و می‌بخشد. امروز شما نیز می‌توانید به گناه خود اعتراف کرده، از بخشش و محبت او برخوردار شوید. نگذارید غرورتان مانع از دریافت رحم و بخشش او شود. ۲۰:۷ در روزگاری که مذهب چندان اهمیتی برای مردم نداشت، میکاه می‌گوید که خدا از قومش انتظار